

szédet és itt ismerte meg kisgyerekként a nyomorúsággal és hittel összeszövődő bünt. „Kisfiú állva marad.” Ez már Vasadi megint, aki látja, ahogy az örök gyermek, Mozart átsuhan a szívünkön „egy G-dur sárkányrepülőn.” „Sírása hideg tengelyében / áll a fiú.” Ez egy Pilinszky önarckép, akkortájról, amikor már itt volt a Klarisszeumban. (A belvárosi Magyar utcából került ide...)

A három legnagyobb magyar katolikus költő itt él egymás közelében, itt a mi közelünkben. A két régebbi éppen úgy van, mint aki most is itt van velünk együtt. Itt, ahol a nagyváros zaja lehalkul. A szív meg...? Sursum corda.

Vasadi Péter most Kossuth-díjat kapott. Örülünk vele együtt. De ne feledjük: nem neki volt szüksége a Kossuth-díra, hanem a díjnak Vasadi Péterre.

Elhangzott 2012 egyik tavaszi délutánján a XV. Kerületi Önkormányzati Hivatal Dísztermében

BÍRÓ JÓZSEF

Szívbezárt

VASADI PÉTER EMLÉKÉRE

számlálhatatlan emlékkép tolul
őzbarna köpenyedben jössz elem
átnyújtok néhány újabb kéziratot
kiszáratva felolvasásba kezdesz

magyar utcai házatok kertjében
vörösbort kortyolva beszélgetünk
frisspogácsával Feleséged kínál
bólogató fenyőid hús árnyékában

aranyember bebocsáttatsz